

Sygnatura akt VIII C 1804/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2020 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Bartłomiej Koelner

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 2 września 2020 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko T. S., D. S.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. oddala powództwo;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 287 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 270 zł kosztów zastępstwa procesowego;

III. przyznaje adwokat J. I. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu kwotę 221,40 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi przez adwokata ustanowionego z urzędu, w tym kwotę 41,40 zł tytułem podatku od towarów i usług.

Sędzia Bartłomiej Koelner

Syg. akt VIII C 1804/19

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 14 października 2019 r. do Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu powód R. K. wniósł o pozbawienie wykonalności w całości postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VII Wydziału Cywilnego z dnia 19 marca 2019 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (sygn. akt VII Co 2974/17), w którym w pkt. I został przywrócony nabywcom nieruchomości termin do uiszczenia brakującej części ceny nabycia, zaś w pkt. II została przysądzona własność nieruchomości lokalowej położonej we W. przy ul. (...), dla której w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków prowadzona jest księga wieczysta nr (...) wraz z prawami przynależnymi, będącej przedmiotem licytacji w dniu(...)na rzecz T. S. i D. S. na prawach wspólności ustawowej małżeńskiej za kwotę 405.000 zł, która została w całości złożona na rachunek depozytowy Ministra Finansów. Ponadto wniósł o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego wszczętego przez zastępcę Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu M. K. (1) w sprawie o sygn. akt KM(...)

W uzasadnieniu powód podał, że w dniu 22 sierpnia 2019 r. zostało przeciwko niemu wszczęte postępowanie egzekucyjne, prowadzone przez Zastępcę Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu M. M. – Komornika Sądowego M. K. (1) w sprawie o sygn. akt KM (...). Powód podał, że komornik nie pouczył go o prawie wniesienia powództwa z art. 791 § 3 k.p.c., a wiedzę o takiej możliwości powziął podczas wizyty w celu uzyskania bezpłatnej porady prawnej w dniu 11 października 2019 r. R. K. zakwestionował postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VII Wydziału Cywilnego wydane w dniu 19 marca 2019 r.

w sprawie o sygn. akt VII Co 2974/17 wskazując, iż stroną postępowaniu była jego matka K. K., która pozostawała ubezwłasnowolniona całkowicie. Wskazał, że nigdy nie był stroną postępowania w którym zapadło ww. postanowienie, stanowiące tytuł wykonawczy i podstawę obecnej egzekucji z nieruchomości.

Postanowieniem z dnia 23 października 2019 r. tut. Sąd sprawdził i ustalił wartość przedmiotu sporu na kwotę 1000 zł, zwolnił powoda od kosztów sądowych w całości oraz zabezpieczył powództwo poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Zastępcę Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu M. K. (1) w sprawie o sygn. akt KM (...) do czasu rozstrzygnięcia sprawy.

W dniu 18 listopada 2019 r. pozwani T. S. i D. S. złożyli odpowiedź na pozew wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz każdego z pozwanych kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podali, że na podstawie prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VII Wydziału Cywilnego z dnia 19 marca 2019 r., wydanego w sprawie o sygn. akt VII Co 2974/17 o przysądzenie własności nieruchomości, pozwani wnieśli o wszczęcie egzekucji i obowiązku wydania nieruchomości przez powoda. Powołując się na art. 791 § 1 i 2 k.p.c. wskazali, że tytuł wykonawczy zobowiązujący do wydania nieruchomości, statku lub do opróżnienia pomieszczenia upoważnia do prowadzenia egzekucji nie tylko przeciw dłużnikowi, lecz także przeciwko jego domownikom, krewnym i innym osobom reprezentującym jego prawa. Pozwani zwrócili nadto uwagę, że termin do wytoczenia powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności jest terminem zawitym i nie podlega przywróceniu, a powództwo wniesione po terminie winno ulec oddaleniu. Nadto podali, że powód w treści pozwu nie wykazał, by przysługiwało mu skuteczne względem wierzycieli prawo do nieruchomości, a jedynie wskazał, że wystąpił z odrębnym pozwem o ustalenie uprawnienia do lokalu socjalnego. Pozwani wskazali również, że powód nie wykazał podstaw do uchylenia klauzuli wykonalności wskazanemu w treści pozwu tytułowi na podstawie art. 840 k.p.c.

W piśmie procesowym z dnia 21 stycznia 2020 r. powód podniósł zarzut przedawnienia oraz wadliwego doręczenia zawiadomień w sprawie w której doszło do wydania tytułu wykonawczego, tj. w sprawie o sygn. akt VII Co 2974/19. Nadto wskazał, że w toku jest sprawa o sygn. akt VIII C 1765/19 w przedmiocie ustalenia prawa powoda do lokalu socjalnego, co stanowi podstawę do pozbawienia w stosunku do niego wykonalności tytułu wykonawczego.

Postanowieniem z dnia 9 marca 2020 r. ustanowiono dla powoda adwokata z urzędu (k. 98 akt).

Powód w piśmie z dnia 21 lipca 2020 r. na podstawie art. 177 § 1 i 4 k.p.c. wniósł o zawieszenie postępowania, jak również o wezwanie do udziału w sprawie K. K..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wobec dłużnika K. K. została wszczęta egzekucja z należącej do niej nieruchomości położonej we W. przy ul. (...), dla której w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków prowadzona jest księga wieczysta nr (...). Egzekucję prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu M. M. pod sygn. KM 1971/10. Nadzór nad egzekucją sprawował Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu – sygn. akt VII Co 2974/17.

Na skutek licytacji (I termin) w dniu 9.11.2018 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu udzielił przybicia na rzecz pozwanych T. S. i D. S. za cenę 405.000 zł.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie o sygn. VII Co 2974/17 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu postanowił w punkcie I na podstawie art. 168 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. przywrócić nabywcom nieruchomości lokalowej położonej we W. przy ul. (...), dla której w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia- Krzyków prowadzona jest księga wieczysta nr (...) T. S. i D. S. termin do uiszczenia brakującej części ceny nabycia nieruchomości, tj. kwoty 368.546,00 zł, natomiast w punkcie II postanowił przysądzić własność nieruchomości lokalowej położonej we W. przy ul. (...) dla której w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia- Krzyków prowadzona jest księga wieczysta nr (...) wraz z prawami przynależnymi, będącej przedmiotem licytacji w dniu 9

listopada 2018 r. na rzecz T. S. i D. S. na prawach wspólności ustawowej małżeńskiej za kwotę 405.000 zł (czterysta pięć tysięcy złotych), która została w całości złożona na rachunek depozytowy Ministra Finansów.

Dowód : - dokumenty w aktach tut. Sąd o sygn. VII Co 2974/11 w szczególności protokół licytacji, postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia we Wrocławiu VII Wydziału Cywilnego z dnia 19 marca 2019 r., (k. 8-11 akt), jak i postanowienie w aktach postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Zastępcę Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Śródmieścia M. K. (2) M. K. (1) - Km (...),

W dniu 20 sierpnia 2019 r. pozwani T. S. i D. S. złożyli do Zastępcy Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Śródmieścia M. K. (2) M. K. (1) wniosek o wszczęcie przeciwko K. K. egzekucji z opróżnienia lokalu mieszkalnego nr (...) położonego przy ul. (...) we W..

Pismem z dnia 22 sierpnia 2019 r. organ egzekucyjny zawiadomił powoda o wszczęciu egzekucji i obowiązku wydania nieruchomości lokalowej położonej we W. przy ul. (...).

W dniu 17 września 2019 r. w lokalu przy ul. (...) K. zastał powoda, który oświadczył, iż nie otrzymał korespondencji: zawiadomienia o wszczęciu egzekucji dot. eksmisji. Powód odmówił odebrania od komornika zawiadomienia o wszczęciu egzekucji oraz odpisu tytułu wykonawczego ze względu na zły stan wzroku. Powód podał, iż nie ma innego lokalu mieszkalnego, jest osobą niepełnosprawną i chce uzyskać do lokalu socjalnego.

R. K. w dniu 2 października 2019 r. przybył do kancelarii komornika i oświadczył, że mieszka przy ul. (...). Nadto wskazał, że nie przysługuje mu inny lokal mieszkalny i nie jest właścicielem żadnej nieruchomości, posiada drugą grupę inwalidzką. K. doręczył powodowi odpis zawiadomienia o wszczęciu egzekucji i obowiązku wydania nieruchomości oraz odpis tytułu egzekucyjnego.

Pismem z dnia 7 października 2019 r. skierowanym do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym we Wrocławiu powód wniósł o zawieszenie wszelkich czynności egzekucyjnych, natomiast pismem z dnia 11 października 2019 r. wniósł o wstrzymanie egzekucji/eksmisji z lokalu z powodu braku lokalu zamiennego/pomieszczenia tymczasowego.

Pismem z dnia 9 października 2019 r. organ egzekucyjny zawiadomił powoda o terminie dokonania eksmisji z lokalu. Komornik Sądowy wyznaczył termin czynności na dzień 24 października 2019 r., godz. 10:00. Jako lokal zamienny wierzyciel wskazał pomieszczenie tymczasowe: H. W. – T. N., ul. (...), pokój (...).

Postanowieniem z dnia 15 października 2019 r. organ egzekucyjny postanowił wstrzymać się z zaplanowanymi czynnościami egzekucyjnymi wobec R. K. na okres jednego miesiąca.

Dowód: dokumenty w aktach Zastępcy Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu M. M. – Komornika Sądowego M. K. (1) w sprawie o sygn. akt KM (...) w szczególności wniosek o wszczęcie egzekucji z dnia 20 sierpnia 2019 r., zawiadomienia o wszczęciu egzekucji i obowiązku wydania nieruchomości z dnia 22 sierpnia 2019 r., pismo Zastępcy Komornika Sądowego M. K. (1), protokół z dnia 17.09.2019r., oświadczenie dłużnika z 1.10.2019r., zapisek z 2.10.2019r., wniosek o wstrzymanie egzekucji/eksmisji z lokalu z powodu braku lokalu zamiennego/pomieszczenia tymczasowego z dnia 11 października 2019 r., wniosek z dnia 7 października 2019 r., postanowienie z dnia 15 października 2019r.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy w oparciu o nie kwestionowane dokumenty zawarte w aktach tut. Sądu dot. nadzoru nad egzekucją z nieruchomości dłużniczki – sygn. VII Co 2974/17, jak i załączonych do nich akt postępowania egzekucyjnego Km (...), a nadto postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko powodowi – Km (...). Uznając za nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy fakty oznaczone w pkt. 2 i 3 pisma powoda z 21.07.20r. (k. 119) Sąd pominął zgłoszone w tym zakresie dowody (k. 132).

Z uwagi na brak okoliczności, o których mowa w art. 194, 195 i 196 k.p.c. brak było podstaw do wezwania do udziału w sprawie K. K..

Na wstępie wskazać należy, iż w ocenie Sądu powód zachował terminu do wniesienia powództwa przeciwegzekucyjnego z art. 791 § 3 k.p.c. Jak ustalono w toku procesu, K. nie pouczył skutecznie powoda o przysługującym mu prawie do wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego (art. 791 § 3 k.p.c.). Tym samym uznać należało, iż złożenie pozwu w niniejszej sprawie dopiero w dniu 14 października 2019 r. nie było spóźnione skoro o możliwości takiej powód dowiedział się dopiero 11.10.2019 r. (samo zawiadomienie o wszczęciu egzekucji odebrał od K. w dniu 2 października 2019 r. – k. 22 akt Km (...)).

Stosownie do treści art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście (pkt 1.) albo gdy po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne, a także na zarzucie potrącenia (pkt 2.).

Ponadto osoby niewymienione w tytule wykonawczym, przeciwko którym prowadzona jest egzekucja na podstawie art. 791 k.p.c., uzyskują w postępowaniu egzekucyjnym status dłużnika. Zgodnie z treścią art. 791 § 2 k.p.c. tytuł wykonawczy zobowiązujący do wydania nieruchomości, statku lub do opróżnienia pomieszczenia (a więc także prawomocne postanowienie o przysądzeniu własności – vide: art. 999 § 1 k.p.c.) upoważnia do prowadzenia egzekucji nie tylko przeciw dłużnikowi, lecz także przeciwko jego domownikom, krewnym i innym osobom reprezentującym jego prawa (§ 2), co nie wyłącza praw określonych przepisami o ochronie lokatorów oraz praw, które są skuteczne wobec wierzyciela. Jeżeli dłużnik twierdzi, że przysługuje mu prawo skuteczne wobec wierzyciela (tu: sensu largo, a więc także wynikające z u.o.p.l.), komornik wstrzyma się względem niego z czynnościami egzekucyjnymi, pouczając, że w terminie tygodnia może wytoczyć powództwo o pozbawienie w stosunku do niego tytułu wykonawczego wykonalności (§ 3).

W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, iż użyte w cytowanym wyżej przepisie w § 3 pojęcie „dłużnik” (wyznaczające zakres legitymacji procesowej czynnej) niewątpliwie mieści w sobie wskazane wcześniej w § 2 kwalifikowane podmioty w postaci „domowników”, „krewnych” i „innych osób reprezentujących prawa głównego dłużnika” (do nich to bowiem adresowane jest uprawnienie z § 3 tego przepisu – tak: P. T. w Komentarzu do art. 791 Kodeksu postępowania cywilnego, a także A. S. w Komentarzu do art. 791 Kodeksu postępowania cywilnego).

Z powyższego wynika, że w niniejszej sprawie powód na podstawie art. 791 § 3 k.p.c. posiada legitymację czynną, gdyż mieścił się w ww. kategorii podmiotów.

Należy jednak w tym miejscu zauważyć, że powód nie zinterpretował prawidłowo przepisu art. 791 § 3 k.p.c. Przepis powyższy nie wprowadza bowiem odrębnej przesłanki pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego. Przepis ten w swym zdaniu drugim w zw. z § 2 tego artykułu niejako rozszerza krąg osób uprawnionych do wystąpienia z powództwem przeciwegzekucyjnym, na osoby inne niż wymienione w tytule, a przede wszystkim określa sposób działania komornika w przypadku gdy dłużnicy zgłaszają, iż przysługuje im prawo skuteczne względem wierzyciela. Samo bowiem pojęcie praw skutecznych wobec wierzyciela mieści się już w dyspozycji przepisu art. 840 k.p.c., wystarczy tu choćby zwrócić uwagę na sytuację, gdy dłużnik po wydaniu postanowienia w przedmiocie przysądzenia własności zawiera z nabywcą nieruchomości umowę najmu lokalu, co spełnia przesłankę z art. 840 § 2 k.p.c. jako zdarzenie, przez które zobowiązanie nie może być egzekwowane.

Przede wszystkim zaś wbrew stanowisku powoda z przepisu art. 791 § 3 k.p.c. nie wynika, że dłużnik może wytoczyć powództwo przeciwegzekucyjne, jeśli przysługuje mu uprawnienie do lokalu socjalnego. W zdaniu drugim tego

przepisu wyraźnie i jednoznacznie wskazano: jeżeli dłużnik twierdzi, że przysługuje mu prawo skuteczne wobec wierzyciela, komornik wstrzyma się względem niego z czynnościami egzekucyjnymi, pouczając, że w terminie tygodnia może wytoczyć powództwo o pozbawienie wykonalności do niego tytułu wykonawczego. W przepisie tym, który przewiduje szczególnie przypadek przyznania uprawnienia do wystąpienia z powództwem o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, nie ma mowy o prawach określonych przepisami o ochronie lokatorów. Przepis ten odnosi się konkretnie wyłącznie do kategorii praw skutecznych względem wierzyciela, a nie do praw określonych przepisami ustawy o ochronie lokatorów. Prawa te przy tym nie pokrywają się, o czym zresztą świadczy fakt, że w zdaniu pierwszym omawianego przepisu ustawodawca wymienił je odrębnie.

Bez wątpienia, pozwani są właścicielami nieruchomości lokalowej, zajmowanej przez powoda (art. 999 k.p.c.). Pozwani mają więc prawo do dążenia do opróżnienia ich nieruchomości, w drodze postępowania egzekucyjnego. Z kolei powód mógłby zwalczać te działania, jednak wyłącznie w sytuacji przewidzianej przez ustawodawcę w art. 840 k.p.c. i art. 791 k.p.c. Sąd doszedł zaś do przekonania, iż zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy nie dawał podstaw do przyznania, aby została spełniona którakolwiek z przesłanek wymienionych w ww. unormowaniach.

W tym miejscu należy zaś rozwinąć tezę, iż wbrew stanowisku strony powodowej, prawo do lokalu socjalnego, wynikające z ustawy z dnia 21 czerwca 2011 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2014 r., 150 j.t. – dalej, jako „u.o.p.l.”), nie może stać się przesłanką pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego. Prawo to, nie jest bowiem co do zasady prawem skutecznym względem wierzyciela, egzekwującego na podstawie postanowienia o przysądzeniu własności nieruchomości. Wyjątek mógłby tutaj mieć miejsce w zasadzie wyłącznie w jednym przypadku, gdy wierzycielem egzekwującym jest gmina, na której spoczywa obowiązek zapewnienia lokalu socjalnego dłużnikowi. Ponadto, prawo do lokalu socjalnego stanowi tylko i wyłącznie podstawę do czasowego wstrzymania możliwości prowadzenia egzekucji przeciwko dłużnikowi, któremu rzezzone uprawnienie przysługuje (art. 14 ust. 6 u.o.p.l.). Albowiem, kiedy tylko dłużnikowi zostanie przedstawiona umowa najmu stosownego lokalu albo kiedy odmówi on zawarcia takiej umowy, wierzyciel może wszcząć albo daje prowadzić egzekucję, tj. zmierzać do wyzucia dłużnika z posiadania danej nieruchomości. Z kolei powództwo przewidziane w treści art. 840 k.p.c. ma skutek zupełny i ostateczny i w przypadku uwzględnienia, permanentnie pozbawia wierzyciela możliwości prowadzenia egzekucji. Niedopuszczalnym byłoby wobec tego trwałe pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego jedynie w oparciu o fakt istnienia po stronie powoda prawa do lokalu socjalnego. Co było już przedmiotem rozważań, walor prawa do lokalu socjalnego, w znaczeniu wpływu na postępowanie egzekucyjne, jest zgoła odmienny, aniżeli skutek przypisany uwzględnionemu powództwu przeciwegzekucyjnemu.

Jednocześnie podkreślić trzeba, iż termin (zawity) do wniesienia powództwa przeciwegzekucyjnego określonego w ww. przepisie w § 3 wynosi tydzień od momentu skutecznego pouczenia o istnieniu takiej drogi prawnej, a dokonanego przez organ egzekucyjny wobec uprawnionej osoby. Biorąc pod uwagę zawarte w analizowanym przepisie instrumenty gwarancyjne (tj. obligatoryjne wstrzymanie się z egzekucją z § 3 oraz miesięczny okres na skuteczne zabezpieczenie powództwa z § 5 oraz specyfikę postępowania egzekucyjnego (szybkość/efektywność), tak krótki termin wydaje się być uzasadniony z punktu widzenia ochrony interesów wierzyciela, jak i nie narusza on prawa do obrony interesów osób zamieszkujących nieruchomość.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że wobec braku spełnienia przesłanek wynikających z art. 840 § 1 kpc, powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego należało oddalić.

Z powyższych przyczyn brak było również podstaw do uwzględnienia wniosków powoda do zawieszenia postępowania. W ocenie Sądu rozstrzygnięcie we wskazanej przez powoda sprawie (dot. ubezwłasnowolnienia K. K.) nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie dotyczącej powództwa przeciwegzekucyjnego.

Wobec powyższego, Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu zawarte w punkcie II sentencji wyroku oparto na treści art. 98 k.p.c., wyrażającego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Jako, że powód przegrał proces w całości, powinien zwrócić pozwanym poniesione przez nich koszty procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w

wysokości 270 zł ustalone zgodnie z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity z 2015 r., poz. 1800) w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia pozwu oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Z racji tego, że powód, który był zwolniony od kosztów sądowych w całości przegrał niniejszy spór, nieuiszczonymi kosztami sądowymi Sąd obciążył Skarb Państwa, o czym orzekł w punkcie III wyroku.

Mając na względzie, iż powód był w niniejszym postępowaniu zastępowany przez pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata J. I., wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 180 zł ustalone na podstawie § 4 pkt 3 i § 8 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu należało powiększyć o stawkę VAT w wysokości 23%, tj. o kwotę 41,40 zł. Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu, jako że powód przegrał sprawę w całości, zobowiązany jest ponieść Skarb Państwa, o czym orzeczono w punkcie IV sentencji wyroku.